

Thi det maa ikke glemmes, og det ved den meget ærede Ordfører jo meget bedre end jeg, at Kjøbenhavn har forlods taget en Del af sine Statter ogsaa af disse næringsdrivende. Kjøbenhavns Betsatningsforhold ere jo nemlig saadanne, at det kun er en mindre Del af Statten, Kjøbenhavn oppebærer i Form af personlig Kommunestaf. Jeg hørte forleden Dag den ærede Ordfører nævne 40 pCt., medens han vilde have, der skulde ligge 60 pCt. paa den anden Side som Ejendomsstatter. Efter min Beregning er det lidt anderledes. Jeg har taget noget med, som den ærede Ordfører ikke har taget med, efter min Beregning skulde det være 37 pCt., den personlige Kommunestaf i Kjøbenhavn skulde udgøre, medens den øvrige Stat skulde være 63 pCt. Jeg har sagt, hvorfra har Kjøbenhavn sine Indtægter? Og da kom jeg til, at Staden Kjøbenhavns Indtægt i Form af Statter og Afgifter paa faste Ejendomme, altsaa faste Indtægter, er ca. 63 pCt., medens den personlige Stat er ca. 37 pCt. Naar man tager Kjøbenhavns hele Statteindtægt, vil det altsaa vise sig, at de Beboere, der drive Næring i Kjøbenhavn og altsaa bestattes gennem de Kjøbenhavn tilflydende faste Indtægter i Form af Ejendomsstatter eller Husleje m. v., have betalt et Beløb, der svarer til henimod 4 pCt. af deres Indtægt. Den paagældende næringsdrivende har altsaa indirekte Bet., naagtet han bor uden for Byen, betalt til Kjøbenhavns Kommunestaf et Beløb, der svarer til henimod 4 pCt. af hans Indtægt. At han saa giver 2 $\frac{1}{4}$ eller 2 $\frac{1}{2}$ pCt., altsaa slipper en Bagatel billigere med Hensyn til personlig Stat uden for Kjøbenhavn og rimeligvis noget billigere i Husleje, siger intet; det vil jo kun være et ganske simpelt Regnesyfte for den Mand, naar det Tidspunkt er kommet, da han staar sig meget bedre ved at blive boende i Kjøbenhavn, og det Tidspunkt er kommet, saasnart han skal til at betale denne halve Procent af sin Omsetning. Derfor er det en given Sag, at han flytter til Kjøbenhavn, naar han ikke har aldeles tvungende Grunde for at blive derfra. Jeg tror heller ikke, der kan paavises noget egentligt Retfærdighedsprincip til Forvar for ny Stat til Kjøbenhavn i det, at man foruden den Uendelighed af Fordele, som Staden Kjøben-

havn paa Grund af sin Størrelse og andre Forhold efterhaanden har vidst at skaffe sig, tillige ved denne Lov skulde ligefrem tvinge en Del af Befolkningen til at tage Bolig i Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, det er berettiget. Jeg tror som sagt, at Kjøbenhavn har vist at kunne varetage sine Interesser ogsaa paa Betsatningsomraadet saa dygtigt, at der ikke er noget videre i den Henseende at ønske. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at vi her, baade Folketing, Landsting og Regering, i støn Enighed for saa Nar siden vedtog en Lov om de kommunale Skatteforhold i Kjøbenhavn, som, uden at vistnok nogen lagde Mærke til det, har den lille Fjæl, at den staar i Modstrid med den kommunale Statte Lovgivning for den øvrige Del af Landet og ikke kan effektiveres paa anden Maade, end at den maa staa i Modstrid med Landkommunalloven. En af Parterne maa bøje sig. Enten skulle Landkommunerne bøje sig og sige: vi have ganske vist Lov at kræve det og det af den Statteyder, men vi saa finde os i at give Afkald paa det, fordi vi erkende, at Kjøbenhavn ligeledes har Ret til at kræve det og det af den samme Statteyder; vi maa dele broderlig med hinanden og tage hver sin Andel af den Stads, deraf følger, paa den Maade ere vi komne ud af det hidtil. Men det tyder dog egentlig ikke paa, at Lovgivningsmagten er særlig nøjeregnende, naar der er Tale om at tilvende Staden Kjøbenhavn en lille Fordel, og det er ret forklarligt, det siger jeg i Birteligheden intet om, da Kjøbenhavns Indflydelse er vokset saa stærkt paa alle Omraader. Jeg skal altsaa slutte dette Par Ord med den almindelige Bemærkning, at dette Lovforslag maa, i Fald jeg skal give det min Stemme, undergaa meget betydelige Forandringer, enten en meget betydelig Begrænsning eller en meget betydelig Udvidelse og en ret betydelig Forandring i ren principiel Henseende med Hensyn til Betsatningsformen. (En Stemme: Principiel!) Jeg beder om Forladelse, ja! det er principielt, at man her vil have en Næringsstat, og man maa efter min Mening, hvis man ikke vil bryde Princippet helt og holdent paa alle Omraader, gaa bort fra denne Undtagelse her og blive ved at bestatte Formue, Indtægt, fort sagt Evnen. Jeg maa altsaa forbeholde mig